

have stemt paa en anden Mand, hvad der for ogsaa oftere skal have draget til Følge, at netop de Kreditorer, som have størst Interesse i Boets Behandling, helt afholde sig fra at deltage i Valget af Kurator, fordi de forud vide, at det efter den stedsundne Agitation og efter Antallet af Smaakreditorer vil være umyttigt at afgive Stemme.

Under Henviisning til de saaledes paaviste Ulemper ved den bestaaende Ordning, der, saaledes som Forholdene have udviklet sig, efter Omstændighederne kunne føre til det med Konkurslovens Principer lidet stemmende Resultat, at de Fordringshavere, som have væsentligt Interesse i Boets Behandling, blive uden al Indflydelse paa den heromspurgte vigtige Beslutning, har Bestyrelsen foreslaaet, at den paagældende Bestemmelse i Konkursloven forandres derhen, at Kurator — istedetfor, som nu, at vælges af Flektallet af de Mødende uden Hensyn til Fordringernes Størrelse — vælges af et virkelig Flertal 3: bestemt baade efter Antallet og Fordringernes Størrelse, idet Bestyrelsen herved er gaaet ud fra, at den Bestemmelse af Fordringernes Størrelse, som herefter kunde blive nødvendig allerede paa dette Punkt af Skiftebehandlingen, ikke vilde volde Skifteretten større Vanstuelighed end Afgjørelsen af, om en Person, der melder sig som Kreditor for at deltage i Afstemningen, ogsaa virkelig er Kreditor, hvilken sidste Afgjørelse Skifteretten jo ogsaa efter den nu gældende Ret kan blive nødt til at foretage allerede paa dette Punkt. Derfor ved den første Afstemning ikke opnaaedes et saadant Flertal, skulde der gives de tilstedeværende Fordringshavere Leilighed til at foretage et nyt Valg efter samme Regler, hvilket Valg muligen burde være bundet til dem, der alt havde været paa Valg; hvis det fornødne Flertal heller ikke da opnaaedes, skulde Valget overlades til Skifteretten, dog saaledes, at denne kun kunde vælge en af dem, der havde været paa Valg. Foruden den Indskrænkning, der herved vilde ske i den Skifteretten efter den nu gældende Ret tilkommende Myndighed paa dette Punkt, foreslaas det endvidere enten helt at ophæve den Skifteretten efter Konkursloven tilkommende Ret til at nægte sin Billigelse af det stete Valg, forsaavidt den Valgte blot opfylder de almindelige Betingelser (jfr. Lovens § 66, sidste Stykke, smh. med § 53), idet der under den foreslaaede nye Ordning med Hensyn til Stemmegivningen formentes at være mindre Trang til et saadant Korrektiv, eller dog at begrænse denne Myndighed saaledes, at der gives en Garanti mod Vilkårlighed fra Skifteforvalterens Side.

Endelig foreslaas det, at ogsaa Valget af Kreditorudvalg, hvortil der efter Lovens § 68 ikke som ved Kuratorvalget fordres absolut, men kun simpel Majoritet af de mødende Fordringshavere uden Hensyn til deres Fordringers Størrelse, skal foregaa paa samme Maade som foreslaaet med Hensyn til Valget af Kurator.

Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, hvis Erklæring Justitsministeriet har indhentet i Anledning af det ovennævnte Andragende, har udtalt, at, ihvorvel de om Kuratorvalget gjældende Bestemmelser efter de ved bemeldte Ret indbundne Erfaringer hidtil ikke have givet Anledning til de i det ovennævnte Andragende fremhævede Misligheder — ved at gjenmæge Boerne har Retten nemlig kun fundet 1 à 2 Boer, hvor Kurators Valg muligvis var blevet sat igjennem ved de mindre Kreditorers Stemmer — saa maa det dog paa den anden Side indrømmes, at disse Bestemmelser kunne give Anledning til Misligheder. Retten har derfor ogsaa ment, at der kunde være Grund til at forandre disse Bestemmelser i den i Andragendet antydede Retning, saa at der altsaa baade ved Valg af Kurator og af Kreditorudvalg fordres en Flerhed af Stemmer, der baade efter Tal og Vægt svarer til over Halvdelen af de mødende Fordringshaveres Krav, idet denne Forandring i de gjældende Bestemmelser heller ikke efter Rettens Formening vil fremkalde nogen særlig praktisk Vanstuelighed, da nemlig Skifteretten, naar en Fordringes Størrelse modifies, vil kunne træffe en Afgjørelse efter de foreliggende Oplysninger, navnlig den af Fallenten indleverede Fortegnelse over Kreditorerne og Fallentens egen Erklæring. Den nævnte Ret har derhos anset det for naturligt, at der, naar ingen faar det fornødne Flertal ved første Afstemning, foretages et nyt Valg, hvortil Retten ikke har fundet, at der var nogen Grund til at bestemme, at dette nye Valg skulde være bundet. Endelig har Retten ogsaa været enig i, at saafremt heller ikke dette andet Valg skulde lede til noget Resultat, maa Valget ske ved Skifteretten. Men ligesom Sø- og Handelsretten har forment, at Skifteretten ikke ved dette Valg bør være bunden til de Mænd, der have været paa Valg, saaledes har Retten ogsaa bestemt erklæret sig imod Forslaget om, at Skifteretten ikke skulde kunne forkaste det stete Valg af Kurator, da herved de udenlandske og uanneldte Kreditorers Interesser kunde tilfidesættes og Veien let aabnes for nye Misligheder.

Medens Justitsministeriet nu ogsaa efter hvad der af Bestyrelsen for den almindelige